

I. Stručně o smyslu celé bohoslužby.....	3
II. Proč se drahocenné dary už na začátku nepokládají na prestol	6
III. O tom, že se dary předkládají Bohu jako prvotiny lidského života	7
IV. Proč bylo třeba, aby dary sloužily jako prvotiny lidského života	7
V. Proč se neobětuje celý chléb, ale pouze vyřezaná část	8
VI. Proč nad chlebem kněz svým konáním zobrazuje utrpení Kristovo	9
VII. V čem spočívá vzpomínání Pána	10
VIII. O tom, co se vykonává nad chlebem.....	10
IX. Proč nařídil Pán toto činit na Svou památku.....	11
X. O tom, co se říká během přinášení darů po vzpomínání Pána, a o tom, že toto přinášení je zároveň děkovné i prosebné.....	12
XI. Proč se dary přikrývají a co se při tom říká.....	13
XII. 1. O počátečním slavosloví.....	14
XII. 2. O prosbách, zejména o první, kterou si vyprošujeme pokoj	15
XIII. Co znamená neustálá prosba o smilování	17
XIV. O poručení se Bohu	18
XV. O takzvaných antifonách a modlitbách během nich.....	19
XVI. Obecný nástin smyslu bohoslužby	20
XVII. Výklad první antifony.....	21
XVIII. Co znamenají prorockví zpívaná na začátku bohoslužby	22
XIX. Výklad třetí antifony	23
XX. O vynášení svatého Evangelia a o Trojsvaté písni	24
XXI. O modlitbě, jež je čtena během této písně a o posvátných vozhlasech	25
XXII. O čtení Písma, jeho pořadí a významu.....	26
XXIII. O prosbách, které následují po Evangeliu	26
XXIV. O vnášení drahocenných darů do oltáře.....	27
XXV. O tom, co se koná po přinesení darů, o modlitbách a poučení kněze lidu	28
XXVI. O Vyznání víry, proč po něm kněz povzbuzuje věřící, zač se modlí a co mu tito odpovídají	29
XXVII. O posvěcení darů a tomu předcházejícím díkůvzdání	30
XXVIII. Proč pevně věříme v tuto tajinu	31
XXIX. O tom, z čeho nás latiníci v této věci obviňují a obrana proti obviněním.....	32
XXX. O tom, že i v latinské Církvi se tento obřad koná stejným způsobem.....	34
XXXI. Proč kněz vyzývá ne Syna, ale Otce aby posvětil dary	36
XXXII. O samotné oběti a co s ní souvisí	37
XXXIII. O modlitbách po obětování a o tom, proč jsou v nich vzpomínání svatí, zejména Přesvatá Bohorodice	38

XXXIV. O tom, jak se kněz modlí nad svatými dary sám za sebe a za co vyzývá věřící, aby se modlili.....	39
XXXV. O Modlitbě Páně, sklonění hlav, následných prosbách a díkyvdání Bohu a slavosloví.....	41
XXXVI. O tom, co vyhlašuje kněz lidu, když pozdvihuje svaté dary, a co mu lid odpovídá.....	41
XXXVII. Co značí teplá voda, která se vlévá do tajin.....	42
XXXVIII. O tom, jakým způsobem tajiny znázorňují církev.....	43
XXXIX. O přizvání věřících k přijímání a o tom, co věřící říkají, když se dary ukazují.....	44
XL. O modlitbě za věřící, kterou kněz hlasitě zvolá po jejich přijímání.....	44
XLI. O následném díkyvdání a slavosloví.....	45
XLII. O zesnulých, zvláště o tom, zda jsou skrze dary Hostiny posvěceni stejně jako živí.....	46
XLIII. O tom, že posvěcení přechází zejména na duši přijímajícího.....	47
XLIV. O Kristově prostřednictví.....	48
XLV. O tom, že posvěcení zesnulých je dokonalé.....	49
XLVI. O tom, že tyto dary jsou vždy Bohu libé.....	50
XLVII. Nakolik jsou dary přijímány.....	51
XLVIII. Jakým způsobem těmito dary uctíváme a zdravíme svaté.....	52
XLIX. Proti těm, kdo říkají, že vzpomínání svatých při liturgii je prosba kněze za ně k Bohu.....	53
L. Kolikrát se během bohoslužby vzpomínají svatí a o rozličných modlitbách za zesulé.....	57
LI. O tom, proč kněz nazývá oběť liturgickou službou.....	58
LII. O tom, proč se tato tajina nazývá pouze Eucharistií (díkyvdáním).....	59
LIII. O společném díkyvdání za přijímání darů a závěrečných modlitbách kněze....	60
SOLUŇSKÝ ARCIBISKUP MIKULÁŠ KABASIŁA.....	62
Ediční poznámka.....	64